

Klášteřec – konečně zase velký výjezd

Pro vysvětlenou: velký výjezd je akce, kdy se do dodávek naloží celý sklad techniky, přičemž se rozebere několik studií, aby bylo vůbec jak natáčet. Studia jsou: Velké studio, Malé studio, Hospůdka a studio Peterka (u něj na zahradě). Z Hospůdky se vzala jedna kamera, ze zahrady dva stativy a jedna kamera, Velké studio se ocitlo opuštěné zcela, tam jen meluzína zůstala, jen Malé studio vydrželo vcelku. Ale nezbyl, kdo by jej obsluhoval, ba, kdo by tam něco říkal. Všichni a téměř všechno pryč.

Ještě jednou pro vysvětlenou: konečně znamená, že jsme dlouho nikde nebyli. Ano, Setkání u Osičků. Tam jede Andrej se zvukem. To samé je Šlágr show. Výjezd k Peterkovi se ani nedá nazvat výjezdem. 6 kilometrů tam jede kluk za režii a případně jeden silnej a blbej, co to nanosí z garáže na zahradu. Ale VÝJEZD, opravdový výjezd, kdy se dodávkám podlamují poloosy a motory bědují nad nezvyklými zátěžemi. To se dlouho nestalo.

Přípravy

Ty bývají velmi spekulativní. Někdo na chodbě zašušká druhému: „Zaslechl jsem slovo klášteřec“ Druhý se ptá: „A co?“ „Nevím.“ A začnou se šířit domněnky, odhady... Ono se to potom mezi námi, lůzou,

rozkecá a vytvoříme soukromou poradu na schodech, kde je neschválená, ale tolerovaná kuřárna. „Hele, já zaslechl něco o létě, ale fakt nevím.“ Prohlásí třetí, nebo pátý schodoseděc. „Že by Léto s muzikou v Klášteřci?“ podpoří fantazie všech další na schodech... Produkce mlčí a v případě dotazu mlží. Toto celé se stalo zhruba měsíc před akcí.

Je třeba týden před akcí a je nám oficiálně sděleno, že 11.7. jedeme do Klášteřce natáčet Léto s muzikou. Klub samozvaných domněnkářů se opět schází na inkriminované kuřárně. „Hele, nevíte někdo, kdo to bude režirovat?“ „Já bych byl rád za Vaška, ale nevolal mi,“ říkám já, a krčím rameny. A pak se na těch schodech na telefonech sleduje Počasí. A jelikož nemáme nad čím spekulovat, tak jen tak tlacháme.

Najednou mi přijde mejl od Vaška, že jede do Klášteřce. A napsal i ty běžné požadavky na techniku a personál a produkci. Vždy to píše v jednom mejlu a každý si z textu vybereme, co je jeho úkol. Odpověděl jsem radostně a hned druhý den na schodech u cigára oznámil radostnou zprávu: „Vašek bude!“ zajásali jsme pospolitě.

Aha, zase budu vysvětlovat: Vašek je totiž člověk, který nechce, aby se mu říkalo režisér. Vráta mu říkal hlavní střihač a byli v pohodě. Vašek má ještě jednu ukrutnou výsadu: Má samozřejmě na uších sluchátka a před pusou mikrofon. A tak řídí

kameramany a kameraman má možnost mu odpovědět... Jenže komunikace Vaška s obsluhou kamer je velmi specifická. Mnohokrát jsem přemýšlel, že to budu zvukově nahrávat a pak pro pobavení všech vytvořím vystřihovánky částí pořadu. Ztlumím zvuk pořadu a nechám komentář Vaška do sluchátek kameramanům a reakce kameramanů. Snad se mi to jednou podaří. Jen si vzpomenout. Vašek je totiž vtipný a za režii, i když se stane průšvih, se usmívá a má dobrou náladu.

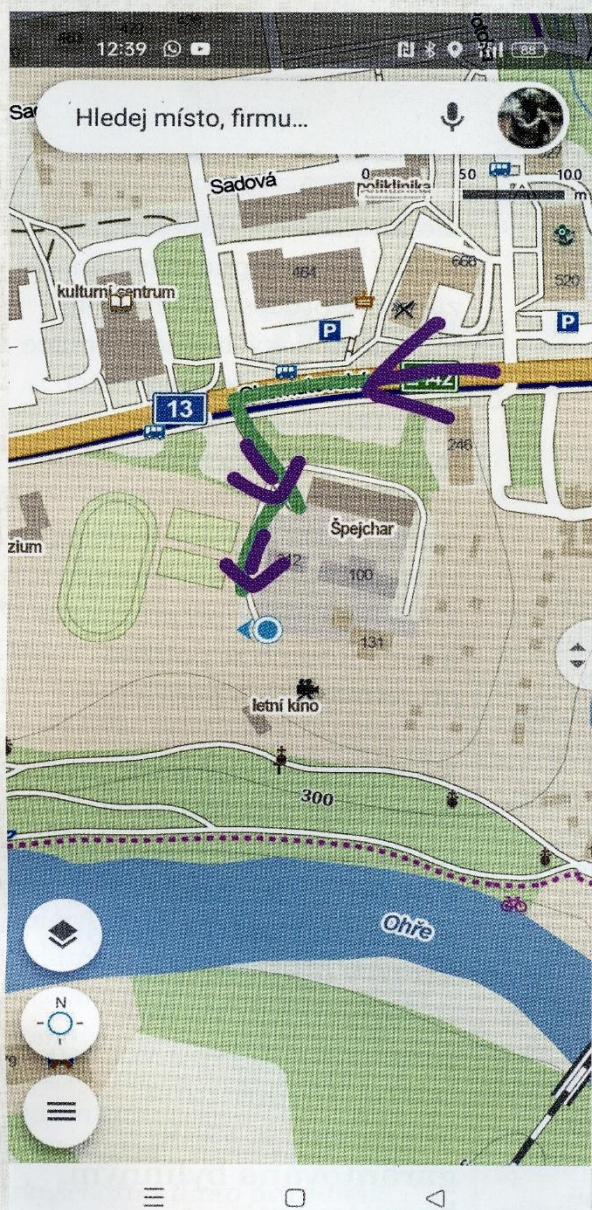
Jeho poznámky: „Jo, Honzo, hezký kozy, ale já chci polodetail!“ „Ach jo,“ odpoví Honza a změní kompozici. Anebo: „Trojko, zaber mi kotničky a pojeděš nahoru, to jsou ale kotničky!“ A taky: „Čtyřko, proč máš dvě minuty záběr na smrkajícího chlápka, čtyřko, čtyřko!!!“ A pak se zjistí, že mu nefunguje komunikace a je na záchodě. A já tam běžím a zjistím, že si utrhl konektor od sluchátek, jak utíkal za spěšnou povinností a fakticky u té kamery není. Běžím tam, vyměním sluchátka a jedeme dál, hned poté, co se zpocený vrátí odtamtud.

Cestování za prací

Již den před odjezdem jsme s Andrejem připravili veškeré komponenty, potřebné k natočení díla. Vše jsme naložili do připravených aut a jeli se domů vyspat. Já, za sebe mohu říci, že jsem nemohl dospat,

jak jsem se těšil na konečně výjezd. Já s Andrejem jsme vyfasovali nejvíce naloženého Mastera (tedy dodávku), a jelikož Andrej dělá rád ‚židičáka‘, tak mám vlastně po cestě havaj.

Jedna zastávka na pumpě, obložená houska a kafe, a jak jsme se tak blížili ku Klášterci, volá Kuba, co jel méně naloženou dodávkou. A že už jsou tam a že nemáme jezdit dolů k řece. To jsem vůbec nepochopil, neb jsem v Klášterci v letním kině nikdy

nebyl. O něco později mi v telefonu přistála mapa:

A tu jsem už vůbec nepochopil. Ale jinak je Kuba velmi spolehlivý a pracovitý a inteligentní. Až na to, že se nám před nedávnem oženil. No, s tím se musí vypořádat sám.

Nevím, komu mám poděkovat, asi Mapám.cz, protože nás spolehlivě dopravily před hlavní bránu letního kina. Tam už čekal místní asi správce, takový bodrý a příjemný chlapík, a tak jsme se všichni setkali. I Vašek náš milovaný se objevil se svým kamarádkým úsměvem.

Peklo č. 1

Takhle: Opravdové peklo jsme si užili tehdy v Černé Hoře, ve městě Budva, kde se natáčelo na nádvoří hradu. Tam nebylo, kam se schovat před sluncem a bylo tam snad padesát stupňů. V Klášterci mají občas i strom, tedy i stín, kam si zpocený drátotahač může odskočit na cigáro. Ale v tom vedru lítat sem a tam tu s drátem, tu s nějakou krabičkou. No, nic moc. Mám takový pocit, že jsem ani nebyl čůrat. Všechny ty limonády, jsem prostě vypotil.

Peklo č. 2

To se mně tak nějak vyšlo. Nejhůř na tom byl Andrej se zvukem, ten neměl kam utéct a Hapka (tak mu říkáme) Petr kameraman, co byl uprostřed publika. Tomu se i v jednu chvíli udělalo špatně a musel jej vystřídat Lukáš, svorně se se mnou choulící ve stínu stromů. Když se vrátil, liboval

si, jak je pod stromy lépe.

Největší peklo si ale užíval jablkoidní počítač, přehrávající muziku. Ti z vás, kdo tam byli, si jistě všimli, že občas muzika nebyla. Dalo se to poznat podle ticha, zběsilého poletování Andreje, HyPulíka a i některých dalších zúčastněných.

Já teď budu vypadat jako alibista, ale byl jsem pro, že tento počítač bude ve stínu a budu jej obsluhovat sám. Ale ukrajinská hrdost páně Andreje musela zvítězit. Prostě chudák jablko.

Peklo č. 3

A to je pokaždé stejné. Pořad skončí a je třeba to celé sbalit, dát zpět do těch dodávek a odjet s tím vším nazpět do Dubného. A to už se nikomu nechce. Ale musíme. Ideální stav by byl: Všechno tam nechat, ať si to místní rozkradou. Koupit nové kamery, dráty a krabičky a na dalším výjezdu to zase nechat. To by ale Karel asi neskousnul.

A tak musíme, a jelikož mám výborného kolegu ‚židičáka‘, měl jsem havaj i na zpáteční cestě.

Zamyšlení na závěr

Já jsem napsal slovo peklo? Aha, to jsem si neuvědomil, že nás čeká Vyškov! Beru zpět všechna slova peklo, protože nevím, jak bych pojmenoval situace v další povídce. A to mi vůbec, koukám, nedochází, že se budou blížit Vánoce a Silvestr. Na co si vlastně stěžuju? Vždyť pekel nás ještě čeká...

Mějte krásné letní dny, moji milí čtenáři a děkuji Vám, co mi na koncertech děkujete za mé plky. Vždy mne to velmi potěší.

